

Torra cridarà a un altre 3-0 si hi ha condemnes

El president diu que "tornar enrere no és cap opció", en la declaració institucional un any després del 27-0

El president Torra, ahir ■ EFE

EL PUNT AVUI +

2,50€

DIUMENGE • 28 d'octubre del 2018. Any XLIII. Núm. 14803 - AVUI / Any XL. Núm. 13673 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-7

La Crida es presenta com a vehicle cap a la independència

CADUCITAT • El moviment es proposa ser l'eina excepcional de transversalitat per arribar a la independència i dissoldre's després

FORÇA • Milers de partidaris omplen la convenció fundacional de la Crida, prèvia al congrés constituent previst pel 19 de gener

Carles Puigdemont en el discurs que va tancar la convenció de la Crida, en un Nou Congost a vessar de públic ■ EFE

L'ESPORTIU

Futbol Lliga

Portu celebrant un dels seus gols d'ahir ■ LL. SERRAT

El Girona es retroba amb la victòria

El Rayo cau a Montilivi (2-1) amb dos gols de Portu vuit mesos després

Europa - Món

P24

Almenys 8 morts a trets en una sinagoga als EUA

Punt de Vista

Keep Calm
La Vox de qui?

Marina Liansana

De reüll
Disparen als nadons

Carme Vinyoles

pujaescales
tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

La Vox de qui?

Qui porta els presos catalans a judici? Políticament ja ho sabem: l'Estat. Però tècnicament són tres els acusadors, els actors

detonants de tot el procés judicial: la fiscalia, l'advocat de l'Estat i Vox.

Anem a pams: la pena demanada pels dos primers, que coneixerem aquesta setmana en els escrits d'acusació, ja revelarà quina és la posició política del govern del PSOE, i no val l'excusa de la separació de poders; el fiscal Martín Rodríguez Sol va ser destituït per haver opinat sobre la consulta del 9-N, deixant ben clara quina és la jerarquia de comandament. I els darrers dies, amb el cas de la marxa enrere per l'impost de les hipoteques, la ministra de Defensa no ha tingut cap problema a expressar públicament la seva opinió sobre el Tribunal Suprem. Fins aquí, res de nou.

Però el més gros del cas és que, en tot aquest procés judicial, el govern de Sánchez va de la mà de Vox. Un partit polític d'extrema dreta que, fent ús de

Vox perverteix la figura de l'acusació popular per fer campanya i per difondre l'ideari d'extrema dreta

l'acusació popular, utilitza els presos catalans per fer-se propaganda electoral. Com pot ser que un partit que té l'ideari que té tingui les regnes del procediment penal? Com pot ser que un partit que va en contra de tants tractats internacionals (també subscriu per l'Estat espanyol), que va contra la defensa dels drets humans, que vulnera la pròpia Constitució Espanyola (negant els drets de les autonomies, per exemple), vagi de bracet amb l'Advocacia de l'Estat en el procés jurídic amb més càrrega política que s'haurà viscut els darrers 40 anys al TS espanyol?

Vox perverteix la figura d'acusació popular (pensada perquè la ciutadania pugui participar en l'administració de justícia) per fer campanya electoral, per difondre el seu ideari d'extrema dreta, per tenir un altaveu mediàtic mentre duri el judici i promoure la seva marca. Per això, l'equip de la defensa del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, ha demanat al Tribunal Suprem que expulsi Vox del procediment. Les possibilitats que passi són mínimes, però fa bé l'equip de Cuixart de posar en relleu aquesta anomalia, una més d'aquest judici de la vergonya.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Tres llibres

Fa un any, la setmana que avui acabem va ser terrible. He emprat aquesta a llegir tres llibres que m'han estimulat la catalanitat i la satisfacció de pertànyer a aquesta cultura. Un és *Borja Papa*, meticulosa i admirablement documentada "autobiografia" del valencià de Xàtiva que va ocupar la cadira de Pere, deguda a Joan Francesc Mira. L'autor el fa molt positivament valencià, o català, en oposició als francesos, italians i espanyols que es movien per Roma i ambicionaven el solí pontifici. Els Reis Catòlics reben de valent. Isabel queda com un drap brut, també en sentit literal. Ferran és un expansionista mal negociador que no va mesurar mai el pes de la corona catalanoaragonesa que va dur al cap. Mira perdona o suavitza molts dels pecats que s'atribueixen a Alexandre VI, el nom que el Borja va triar per dirigir l'Església. Es tracta, diem, d'una "autobiografia". L'exculpació, doncs, és lícita. Sense obviar els episodis escandalosos del seu papat, Mira és molt hàbil en la vindicació del seu paísà.

El segon llibre d'alguna manera

“Del papa Borja a Luter fins arribar a la clandestinitat antifranquista

complementa l'anterior. L'ha escrit Antoni Gelonch i es diu *Luter*. És la biografia del reformador alemany. L'emergència de la figura de Luter, el seu èxit, s'explica per l'existència prèvia de Borja i alguns dels papes que el van precedir i seguir. Roma era la Babilònia que el monjo de Wittenberg va denunciar i que Gelonch i Mira ens presenten. Luter va traduir la Bíblia, i amb això va crear la llengua alemanya moderna. Es va posar a favor dels poderosos, els va justificar i atiar en la repressió contra el poble en la Guerra dels Camperols. Va ser un últim exemplar furibund de l'edat mitjana o va en-

cetar la moderna? Ell i Borja es troben en la vacil·lant frontera, amb Maquiavel sobrevolant-los. Antoni Gelonch: un historiador català interessat per una figura remota en l'espai i el temps, no en influència espiritual i cultural. No els parlava de l'orgull de pertànyer a la cultura catalana?

El tercer: *Clandestins*, d'Antoni Batista. Una crònica sobre la lluita antifranquista, també molt documentada perquè no en va l'autor en va protagonitzar alguns episodis i al llarg de la seva carrera periodística ha investigat tots els altres. Té algun punt de contacte *Clandestins* amb els dos altres llibres? Més que no sembla. Batista arrenca d'Adam i Eva, els primers "emboscats". Salta a Jesucrist, un altre camuflat, amb els seus apòstols que es canviaven de nom. Amb el nom canviat i refugiant-se a les catacumbes van actuar molts militants antifranquistes. Tots els grans actes els feien en esglésies, emparats per un Concili i uns capellans que liquidaven Trento, reacció catòlica davant la modernització de Luter. El llibre acaba ara: amb gent a la presó, exiliada i encausada.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/xjfuon>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La Crida

Ahir, que era el primer aniversari de la proclamació de la independència de Catalunya (de la independència emocional, és clar, perquè la real no hi va pas anar al darrere), va néixer la Crida Nacional per la República. Casualitats o no (jo no hi crec, en les casualitats), va néixer el mateix dia que el partit liberal europeu va expulsar el PDeCAT del seu grup; el seu nom –Crida per la República– s'assembla molt al del Consell de la República que es posarà en marxa la setmana vinent; i, és clar, si finalment aquest moviment l'acabem coneixent com "la Crida", que és el que pot passar, s'assemblarà encara més a la famosa Crida que l'any 81 va aplegar cent mil persones al Camp Nou en defensa de la normalització lingüística. Com aquella, la Crida d'ara pretén ser un moviment transversal i aplegar totes les sensibilitats possibles amb un sol objectiu: abans, defensar la llen-

“La Crida neix amb moltes incògnites al darrere, però li reconec un valor innegable, i és que mira endavant

gua; ara, fer república. Junts. La Crida neix amb moltes incògnites al darrere, sense el suport ni d'ERC ni de la CUP (i amb les reticències d'una part del PDeCAT), i no ho tindrà fàcil. Li costarà ser la nova eina cohesionadora dels partits republicans (més aviat, alguns el veuran com un adversari), i veurem fins on es converteix en la nova eina

aglutinadora de la gent; si es converteix en una mena d'ANC de la política i, és clar, en una nova manera de fer política. El tret de sortida (dos presidents, presos polítics, exconsellers i exdiputats d'ERC i del PSC que hi donen suport, Cotarelo i Sala-i-Martín dalt l'escenari, i més de cinquanta mil associats en pocs mesos...) no és gens menor. La Crida, la nova Crida, va fer ahir una crida a sumar, a plantar cara, i a fer república. Veurem què passa i veurem quina sacsejada representa la Crida en l'espai polític català (inclòs l'espai dels exconvergens, és clar). Neix amb moltes incògnites al darrere, però jo, sentint les intervencions d'ahir a Manresa, els he de reconèixer un valor innegable. I és que miren endavant. No es llepen les ferides. Se'n recorden, dels presos i dels exiliats (només faltaria!), però, nascuts com són després de l'1-O (que és aquell dia que ho va canviar tot), miren endavant.

De reüll Disparen als nadons

Hi ha un crític de la dictadura –massa tova, li faltaven morts– que segurament avui anirà a dormir com a president del Brasil amb legitimitat democràtica per aplicar el seu programa racista, misogin i homòfob. Un nou soldat de la Internacional de l'Odi: comandament en plaça als EUA, Itàlia, Polònia, Hongria i fronts oberts en altres indrets d'Europa; ja veurem (decidirem) què passa en les eleccions del 26 de maig. Mentrestant, al Brasil, aquest gran país que malgrat els seus problemes és un continent enter de diversitat i mestissatge, els

El racisme revifa i s'escampa enmig de les vergonyes de la depredació

afrodescendents són agredits i els pobles nadius temen un genocidi si es liberalitza l'accés a les armes de foc: hisendats i grileiros –traficants de terres–, més encoratjats que mai, ja disparen als nadons guaraní. Un genocidi? La part de la història que els apologetes del descubrimiento s'obliden d'esmentar: un 90% dels

habitants autòctons van sucumbir a la conquesta, a les malalties importades i a la mita (treball forçat a les mines); 15 milions d'africans van ser esclavitzats per aixecar els imperis colonials; als uns i als altres, se'ls va negar la condició humana per justificar tan atroc i poc cristiana explotació. La llavor fonda d'aquell racisme revifa i s'escampa enmig de les vergonyes de la depredació. Diu el possible electe que les minories o abaixen el cap o desapareixen. Li fan nosa perquè la seva resistència frena la desforestació de l'Amazones, el nostre pulmó, i ens salva a tots. Tant de bo les urnes li portin carbó.

Les cares de la notícia

LÍDER DE CIUTADANS

Albert Rivera

Ni veritat ni ètica

El líder de Ciutadans continua buscant el vot de l'extrema dreta i l'espanyolisme radical amb un discurs demagògic, aliè a la veritat i a l'ètica política que ahir a Reus el va portar a equiparar els líders catalans a la presó amb els terroristes d'ETA i el guàrdia civil colpista Tejero.

EDITOR

Eliseu Climent

Dècades de cultura

Dia assenyalat per al llibre i la cultura catalana, que van celebrar els 50 anys de l'editorial Tres i Quatre, entregada a la promoció de la cultura catalana del País Valencià i les 47 edicions dels premis Octubre, que a més han tingut rècord d'obres presentades a concursos (305) en tots els gèneres.

ESCRITOR

Antoni Martí Monterde

Premi Joan Fuster

El valencià arrelat a Girona ha guanyat el Joan Fuster d'assaig amb *Les ciutats de lluny de Josep Pla*, que ofereix un retrat com a paisatgista de l'escriptor empordanès. El premi Vicent Andrés Estellés de poesia va ser per a Carles Mulet per *Naixement d'Islàndia*.

EDITORIAL

T-Mobilitat, una tardana bona mesura

■ Els usuaris del transport públic –amb especial incidència per als de l'àrea de Barcelona– hauran d'esperar encara tres anys per disposar de la T-Mobilitat, si es compleix el darrer calendari anunciat pel conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet. Aquest no és només un enginy tecnològic per accedir al metro, el tren o l'autobús de manera més àgil, la qual cosa també seria un avenç important en actualització tecnològica i comoditat per al passatger. La T-Mobilitat és el sistema que ha de posar fi a les actuals zones tarifàries que comporten un greuge comparatiu entre municipis. Perquè viatgers que agafen el mateix transport des de parades que estan a uns pocs centenars de metres acaben pagant fins al doble per una T-10 –l'abonament més comú– pel simple fet d'estar separats per la línia administrativa que delimita una zona o una altra. L'equiparació del cost del bitllet de 18 municipis de la zona 2 de l'àrea metropolitana de Barcelona amb el preu de la zona 1 és una mesura que cal aplaudir, però que no soluciona el problema de fons del conjunt de municipis.

La T-Mobilitat permetrà aplicar preus segons recorregut i per tant adaptables a la distància que realitza cada passatger. Això hi introdueix una justícia distributiva del cost del viatge. I a més permetrà també tenir en compte la freqüència d'ús de l'usuari per fer bonificacions. Per això el nou i excessiu retard és un perjudici greu per a molta gent. És cert que l'aplicació del 155 ha retardat molts projectes de la Generalitat. Però justificar aquest calendari per poder garantir la qualitat del sistema no és una argumentació suficient. Tres anys sembla massa temps en ple segle XXI per no poder implementar un sistema que és una gran millora per a milers d'usuaris diaris del transport.

Tal dia com avui fa...

1 any **Hola, República!**
El Parlament aprova constituir-se com a estat independent i insta el govern de la Generalitat a aplicar la llei de transitorietat jurídica.

10 anys **Abaixen els tipus**
Trichet ho preveu per a la setmana que ve per intentar reactivar l'economia. L'anunci frena la tendència a la baixa de l'Íbex 35.

20 anys **TAV amb retard**
El ministre de Foment confirma que el TAV entre Barcelona i la frontera no serà realitat abans del 2006 o el 2007, amb un retard de dos anys.

Full de ruta

Joan Rueda

Horrorland i el reequilibri

Un grup de quatre joves emprenedors catalans va tenir la idea de muntar un parc temàtic de l'horror, el primer que existeix al sud d'Europa, a Cercs, al Berguedà. Primer es van fixar en la mina de carbó Sant Romà, a la colònia de Sant Corneli. Però aquest espai que fa la delícia dels més petits, els era, òbviament, petit. I van anar a parar a la tèrmica de Cercs, on, gràcies també a l'alcalde de la població, Jesús Calderer, han muntat el projecte, anomenat Horrorland. I el projecte ha estat, almenys des del punt de vista empresarial, un èxit, ja que han venut totes les entrades –els dies d'obertura amb motiu de Halloween acaben el dia 17 de novembre i no en queda ni una a la venda– i el projecte ja s'ha garantit contínuïtat, amb una altra obertura, més petita, per Nadal, i la repercussió econòmica al Berguedà i a les comarques veïnes és d'aquelles que costarà oblidar: càmpings, hotels i restaurants plens cada cap de setmana des del 10

Iniciatives com el parc temàtic de l'horror de Cercs o el Doctor Music Festival poden ser petites coses però també ajuden al reequilibri territorial del país

d'octubre.

I aquest és un punt clau en aquesta història, com determinades iniciatives ajuden a generar ocupació i, per tant, treballen a favor del reequilibri territorial. Cal no ser innocents, i és obvi que l'important seria crear ocupació estable a les comarques pirinenques –i en moltes altres fora de la línia costanera–, una ocupació, a més, que no estigués vinculada només al turisme, sinó a la indústria, que s'afavorissin les iniciatives agroalimentàries, que fos veritat allò que es deia quan es va començar a cablejar el país que “un arquitecte podrà treballar des de qualsevol punt del país gràcies a internet”, cosa que ara no passa, etcètera. Però aquestes petites –o no tan petites– coses, com Horrorland o el Doctor Music Festival original –sí, el del 1996, de tan bons records– també hi ajuden, i per això sobta encara més que les administracions, tan propenses a ajudar projectes estranys a l'àrea de Barcelona, facin tant l'orni quan el projecte és a la resta de Catalunya.

Tribuna

M. Dolors Renau i Manén. Escriptora

Grans i petites notícies

Les que solem anomenar “petites notícies”, pràcticament invisibles en els grans diaris –i no parlem de les teles–, normalment resulten importants per a la gent que viu la vida quotidiana dins els marges de la normalitat diària. Solen, les dites notícies, aparèixer en els diaris locals, gairebé mai en els grans diaris i solen parlar de fets que segons com es mirin poden semblar anodins, però que estan carregats de significat i d'utilitat per a moltes persones que actuen sobre la vida dels més propers i la seva vida quotidiana. És notícia, per exemple, el que fa un voluntari de Creu Roja? És notícia ajudar una veïna en la seva compra diària? Ocupar-se una estona de la quitxalla de la veïna? Res de tot això pot semblar important, però ho és, ja que facilita la vida als que ens envolten, als nostres més propers.

EXPLICO AIXÒ perquè una d'aquestes notícies tan puntuals que no semblen merèixer cap atenció és que se celebra deu anys de l'existència a Mataró d'un fet interessant: un grup de dones agosarades varen decidir ser elles, sota el nom de Dones Reporteres, les que explicarien com veien les

coses a la seva ciutat. I d'això fa deu anys. En un petit teatre, en una cafeteria, en un bar, en diversos llocs s'han anat trobant, han preguntat a persones informades, s'han atrevit no solament a explicar sinó a preguntar obertament a persones enteses en diverses qüestions relacionades amb el que els interessava. Doble o triple mèrit parlar de qüestions normalment silenciades, considerades trivials o invisibles. I el més interessant és que ho han fet persones que potser mai haurien gosat preguntar obertament. Persones que han après a assumir el repte de formular en veu alta preguntes que normalment no haurien gosat

fer-se. Un autèntic repte. I potser el més important: ho han fet amb veu i ulls de dona. Tenim alguna famosa experiència, premiada amb un Nobel, del que pot descobrir una mirada *diferent*. Pensem en el que ens escriu Svetlana Aleksíevitx a *La guerra no té cara de dona*: una visió des d'un altre lloc, vist amb altres paràmetres. Sense grans titulars ens explica la vida quotidiana de dones joves que fan la guerra. Una mirada allunyada dels grans titulars que omplen no solament els llibres d'història sinó els diaris i les seves grans lletres a les primeres planes. Mentre el teixit, l'entramat, de fets i accions i persones que resulten ser el suport de la vida diària continua en silenci, com si no existís, ara sabem que hi ha una altra manera de llegir la realitat silenciada. I aquesta manera requereix paraules, noms que gosin dir-les.

“Fa deu anys un grup de dones agosarades varen decidir ser elles, Dones Reporteres

AIXÒ ÉS EL QUE LES DONES REPORTERES de Mataró han anat fent. Celebrem els seus deu anys d'existència esperant que cada cop hi hagi més veus que donin paraules que trenquin el llarg silenci públic de la vida de les dones. I que ho facin amb una veu cada cop més forta i potent.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Per totes les nenes del món

■ Ja fa unes setmanes que es va celebrar el Dia Mundial de la Nena, però encara no he pogut oblidar la dada amb la qual em vaig despertar aquell dia i que em va remoure la consciència: “134 milions de nenes seran víctimes d'un matrimoni forçat entre el 2018 i el 2030.” I el pitjor no és això, el pitjor és com tendim a fer-ne cas omís i seguim amb les nostres vides, perquè nosaltres sí que tenim aquesta llibertat. Crec que hauria de ser una tasca de tots donar veu a tots els infants, tant nens com nenes, perquè decideixin el que volen fer amb independència i amb el seu propi criteri. Cada dia hauríem de recordar que aquestes nenes són el futur de la societat, i en el futur mereixen ser lliures.

NAOMI MERCHAN CARBALLO
Sant Celoni (Vallès Oriental)

Ancians amb cadira de rodes

■ Soc un veí del carrer Josep Pinyol de Granollers. Durant els pressupostos participatius del febrer vaig demanar que s'ampliessin les voreres del meu carrer. Sobretot pensant en dos ancians que hi transiten cada dia amb una cadira de rodes. Vaig fer una foto d'ells quan intentaven accedir a casa amb la seva cadira i la vaig enviar com a proposta perquè la votessin. L'Ajuntament la va descartar dient que ja estava previst fer aquesta obra. Al setembre, sense fer una reunió prèvia amb els veïns, l'Ajuntament va començar les obres, però hem vist que les voreres són d'1,5 metres i no de 2 metres com diu la pròpia normativa municipal publicada el 2017 (Consell de Mobilitat de Granollers). Com que l'Ajuntament no ha fet cas de les propostes

del veïnat, hem presentat una queixa al Síndic de Greuges. Però les voreres ja estan quasi acabades i els retrovisors de furgonetes i camions obstaculitzaran el pas novament.

GUMERSINDO DURÁN
Granollers (Vallès Oriental)

Més ètica i menys política

■ Tots els partits independentistes estan d'acord que cadascú s'ha d'espavilar a aconseguir vots per a ell. En les actuals circumstàncies, fer política vol dir això: vots. Trist. Potser hauria estat millor que no s'haguessin presentat a les eleccions autonòmiques del 155. A qui li importen els principis ètics i morals? Veritat, honestat? Res: vots, més vots, surtin d'on surtin i fent tots els papers de l'auca. Una política sense ètica és com un cos sense ànima. La paradoxa és que potser amb més ètica els aniria millor políticament.

Però, res, no hi ha res a fer. Potser escolten, però no saben respondre. Silenci.

JORDI ARRAUT PELEJÀ
Barcelona

La taxa rosa ha caigut... una mica

■ Per fi Hisenda ha anunciat la reducció de l'IVA de les compres i els tampons del 10% al 4%. La pregunta aquí és: com han pogut trigar tants anys a reconèixer-les com a productes de primera necessitat quan són tan necessaris com qualsevol aliment? Com si a les dones ens agradés haver de fer-ne ús! Malgrat tot, aquesta mesura es mereix una celebració. Ara només falta que productes com les maquinetes d'afaitar i fins i tot les joguines valguin el mateix per a homes i per a dones. Però, tal com va la cosa, sembla que ens tocarà esperar.

MARIA RODRÍGUEZ PORRAS
Badalona (Barcelonès)

La frase del dia

“Barcelona no es deixa comprar, però hi ha qui la intenta comprar”

Ernest Maragall, CANDIDAT D'ERC A L'ALCALDIA DE BARCELONA

Tribuna

Josep M. Solé i Sabaté. Catedràtic d'història contemporània (UAB)

L'holocaust americà

tant que el Regne de Castella va dur el castellà a Amèrica, però a quin preu! El més gran holocaust de la història de la humanitat. És propi d'enzes presumir d'allò pel qual hauries de demanar perdó. Cristòfor Colom era cap de les naus de l'expedició geogràfica que buscava noves rutes per al comerç d'espècies i productes de valor per arribar a les Índies, i van topar de manera fortuïta amb terres desconegudes. Un continent.

“**ENCENTRONAZO**”, diuen els americans del descobriment d'Amèrica de l'any 1492. S'ha escrit que els espanyols i portuguesos van aconseguir sense cambres de gas ni bombes fer desaparèixer entre 60 i 150 milions d'indígenes de l'Amèrica Llatina. Segons corrents indigenistes, ni més ni menys que de la Universitat de Berkeley (Califòrnia), les xifres i noves ponderacions numèriques, de les moltes que es fan, parlen d'una mortaldat d'entre 90 i 112 milions d'indígenes. Un exemple terrible, segons els investigadors de dita universitat Cook i Borah: en 30 anys van morir 20 milions d'indígenes mesoamericans i un segle després sol quedava el 3% de la població original.

LA FERMA RESPOSTA americana de condemna és la torna a la celebració espanyola del 12 d'octubre de 1992 amb motiu dels 500 anys del *descubrimiento*. Es va despertar una corrent d'orgull cada cop més hegemònic que afirma: “*Amèrica debe callar, pero no calla, no callamos, renunciemos al silencio y reclamamos la verdad.*” A partir d'aquells anys es parla sempre de genocidi.

LA DENÚNCIA ENGLOBA des del mètode de guerra dels conquistadors, segons Antonio Espino López, catedràtic d'història moderna a la Universitat Au-

tònoma de Barcelona, massacres, assassinats, amputacions de mans i peus, ferides curades amb oli bullint, violacions i crims semblants que semblen trets d'una ment pertorbada, fins a la imposició fanàtica de la fe. Esdevinguda arma i argücia per domar els indis americans. L'excusa era la fe; la raó veritable, l'afany i la cobdícia.

TOTS'HADE SITUAREN el seu context, van ser involuntàries les malalties infeccioses inexistents a Amèrica portades pels colonitzadors europeus, principalment la verola, que van ser el principal factor del col·lapse que va afectar la població indígena americana, que no posseïa defenses contra les mateixes. Igualment es pot dir de les malalties venèries, sobretot la sífilis. Va ser un procés d'unificació microbica del món originat a Europa, Àsia i Àfrica. També és fona-

“És propi d'enzes presumir d'allò pel qual hauries de demanar perdó; el més gran holocaust de la història de la humanitat”

mental no oblidar l'explotació dels indígenes pels nous senyors.

NINGÚ NEGA LA CRUELITAT emprada per a l'obtenció de riquesa i béns. Va ser planificada, despietada i brutal, encara que mai van aconseguir plenament els seus objectius, per això hi va entrar un factor nou. Els esclaus duts d'Àfrica. Tots els països europeus de l'època que podien van entrar-hi en una competència ferotge. Hom calcula que a partir del segle XVII es van fer esclaus uns 60 milions d'africans capturats com si fossin peces de caça al sud del Sàhara, només uns 12 milions van arribar vius a Amèrica i van ser reduïts a l'esclavitud.

EDUARDO GALEANO, l'escriptor uruguaià que tant va estimar el Maresme on va viure exiliat, en el llibre *Las venas abiertas de América* usava la paraula *otrocidio* com a equivalent de *genocidi*. “La més gran massacre de la història de la humanitat va ocórrer a Llatinoamèrica”, escriu John Maximino Muñoz Telles, especialista en cultura indígena, tot lamentant l'oblit de l'holocaust. Pablo Casado no és una persona culta, cosmopolita i sensible. Humanament mai es pot fer ostentació de tals fets, considerats de manera general i universal com a plens de barbaritats, genocidi o tragèdia.

UN UNIVERSITARI HONEST, pensi com pensi, rebutja que Pablo Casado guanyi un màster amb tracte de favor. Fet reconegut judicialment, malgrat que el dictamen de rudes destructors dels valors universitaris digui que no és cap delictes. Qui fa tals afirmacions d'ignorància i burla del dolor llatinoamericà és un polític que ignora la veritat, que cada cop decanta el PP vers l'extrema dreta i fa incompreensible el seu lideratge en un partit que emmalalteix de manera contínua per manca de sensibilitat cultural i democràtica.

De set en set

Matthew Tree

Supèrbia i prejudici

Dilluns, Delsie Gale, una senyora de 77 anys que té artritis greu, estava asseguda al seient del passadís d'un avió de

Ryanair que estava a punt de volar des de Barcelona fins a Londres. De cop, un home de mitjana edat –que volia accedir al seient de la finestra– li va dir: “Aixeca't.” Ella va dir que ho faria però que trigaria una mica. Ell va respondre: “Quan et dic que t'aixequis, aixeca't de seguida.” Un cop assegut, l'home va continuar increpant-la: “Vull que te'n vagis a un altre seient, no vull seure al costat de la teva puta cara negra.” Els auxiliars de vol, increïblement,

Pel que es veu la xenofòbia anticatalana és tan acceptable com el racisme post-‘Brexit’

van obligar la senyora Gale –una anglesa d'origen jamaicà– a canviar de seient. A Anglaterra sempre hi ha hagut un racisme latent entre certs sectors de la població (pregunteu-ho a qualsevol anglès de color o llegiu el llibre *Petita illa*, d'Andrea Levy) però abans del referèndum del *Brexit* el 2016 pocs racistes s'haurien expressat amb tant desvergonyiment com el bèstia blanc a l'avió. (El mes de maig d'aquest any, l'ONU va avisar la GB: “El racisme ha esdevingut més acceptable des del vot sobre el *Brexit*.”) Parlant de prejudicis, a Barcelona, fa poc, vaig parlar amb un productor de teatre mexicà que estava escandalitzat per l'anticatalanisme visceral que havia acabat de trobar a Madrid, Sevilla i Granada: una xenofòbia intraestatal que és, pel que es veu, tan acceptable com el racisme post-*Brexit* a Anglaterra. I –com se sap de sobres– no només des de fa un parell d'anys.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El PDeCAT és expulsat del grup liberal europeu

El partit europeu ALDE ho decideix pels casos de corrupció de Convergència

Un auricular preveu les crisis epilèptiques

L'aparell que sortirà a la venda l'any vinent llegeix les ones del cervell per anticipar-s'hi

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Irromp la Crida per la República

ESCLAT El moviment engega amb força a Manresa, amb la unitat i la transversalitat per bandera, i fixa el 19 de gener per constituir-se **AVÍS** Torra: “El crèdit de Sánchez s’ha acabat”

Òscar Palau
MANRESA

Un nou actor de primera magnitud ha irromput en el panorama polític català, amb l'únic objectiu de dur a la pràctica el mandat de l'1-O: la independència de Catalunya. La Crida Nacional per la República va esclatar ahir amb força en una convenció fundacional a Manresa que va congrega unes 5.000 persones que van deixar petit el pavelló del Nou Congost. Un miler més es van haver de quedar fora, en una carpa habilitada, just a l'entrada, per seguir un acte en què es van presentar les línies polítiques i organitzatives, i les crides a la unitat i a la llibertat van ser constants. “Fa un any vam decidir que continuariem lluitant fossin quines fossin les condicions i circumstàncies; per això neix la Crida”, proclamava des de l'exili el president impulsor del nou moviment, Carles Puigdemont, que reivindicava que no és excoent sinó integrador de sensibilitats, i apel·lava fins i tot la gent que no ha participat mai en política però s'hi sent ara empesa.

Secunden Puigdemont com a trio d'impulsors de la Crida el president Quim Torra i l'expresident de

Les frases

“Cridem a la mobilització política perquè no ens hem rendit ni ens rendirem, amb màxima unitat”

Carles Puigdemont
PRESIDENT IMPULSOR DE LA CRIDA

“No demanem renúncies, no venim a substituir partits; venim a unir persones i a sumar voluntats”

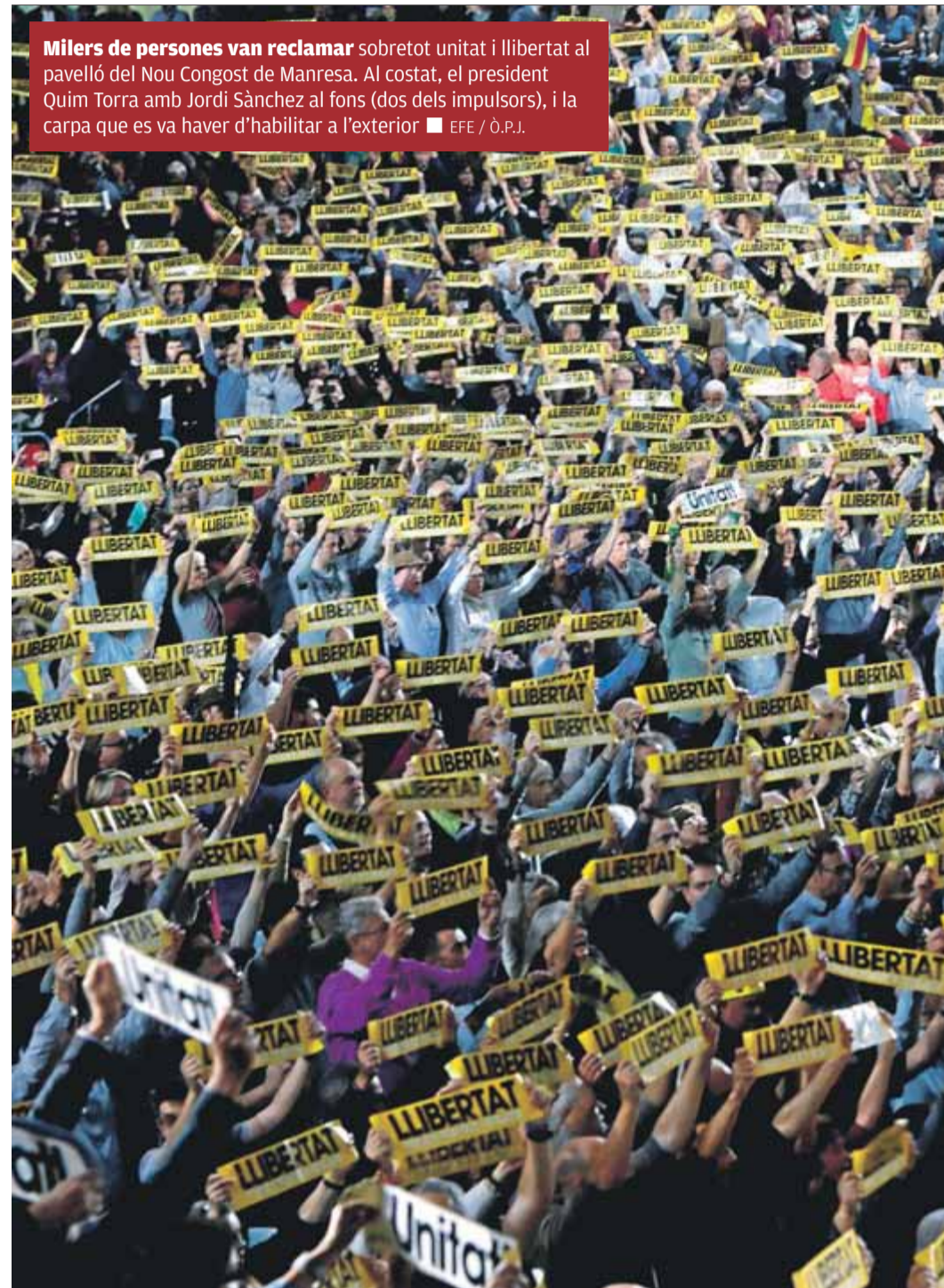
Jordi Sánchez
COIMPULSOR DE LA CRIDA

l'ANC Jordi Sánchez. “Ara ja no és referèndum o referèndum, és llibertat o llibertat, perquè no hi ha retorn enrere”, proclamava Torra, que aprofitava per recordar al seu homòleg Pedro Sánchez, entre crits de “Ni un pas enrere!”, que “se li ha acabat el crèdit polític”, després que dugui al TC la reprova a al Rei, i no hi hagi hagut canvis significatius pel que fa a la repressió i el diàleg sobre l'autodeterminació. “Així no”, li retreia, abans de reclamar una mobilització “com la de l'1-O i el 3-O” per enfrontar-se a hipotètiques sentències condemnatòries en el judici al procés.

En un escrit des de la

propera presó de Lledoners, Jordi Sánchez incidia en els valors fundacionals de la Crida, que “neix per sumar, i no contra ningú”. “L'excepcionalitat del moment actual ens exigeix transcendir l'àmbit dels partits”, subratllava, si bé negava que vinguin a substituir-los i encoratjava a “superar diferències i rivalitats polítiques i personals”, que segons ell són les causants que després de l'1-O les coses no es fessin “prou bé”.

En espera que els esborranys de ponència política i organitzativa que ahir es van presentar es votin, juntament amb una primera direcció, en la convenció constituent que es farà el 19 de gener, després d'un període d'esmenes que tot just ara comença, la Crida es defineix com una “eina política que si convé es podrà presentar a eleccions”, en paraules del delegat a Madrid Ferran Mascarell. La proposta és que el moviment s'articuli al voltant de tres grans figures: l'assemblea nacional, que formaran tots els fundadors; el consell de representants (fins a 160, en nom de territoris, sectorials i en principi tres corrents ideològics interns: liberal, socialdemòcrata i d'es-

Milers de persones van reclamar sobretot unitat i llibertat al pavelló del Nou Congost de Manresa. Al costat, el president Quim Torra amb Jordi Sánchez al fons (dos dels impulsors), i la carpa que es va haver d'habilitar a l'exterior ■ EFE / Ò.P.J.

querres) i un govern que formaran un president, un secretari general i 19 integrants més.

El mateix Mascarell i la consellera de la Presidència, Elsa Artadi, desbrossaven les línies generals de la ponència política, que fins al gener es vol estendre amb tot un seguit d'actes de presentació al territori. D'entrada, aposten pel diàleg com a “via preferent” però sense renunciar a “cap via pacífica i no violenta”, i s'entén la mobilització com a necessària per “seguir marcant els temps”. “La nostra desobediència serà pacífica, persistent, programada, i

obligarem l'Estat a seure a negociar”, apunten. També es fa palesa la necessitat de no renunciar tampoc entretant a cap espai de govern, sigui a la Generalitat, sigui a l'àmbit local.

Amb una base propera als 10.000 fundadors, a partir dels 50.000 adherits en un primer manifest fet públic al juliol, la Crida neix amb l'objectiu de disoldre's tan aviat com es faci efectiva la República, i per això no demana a ningú que en el camí renunciï a la seva militància política per formar-ne part. Ans al contrari, habilitarà espais de debat ideològic per

fer compatibles totes les sensibilitats. “No es tracta d'uniformitzar, sinó de posar en valor la diversitat per prioritzar el que compartim; l'excés de rivalitat amenaça el projecte independentista”, subratllava Artadi. Per això ahir es va voler simbolitzar amb la participació conjunta de l'economista liberal Xavier Sala i Martín i l'anticapitalista Ramón Cotarelo. Fins i tot van ser a l'acte militants d'ERC, com ara l'exdiputada Àngels Cabasés i l'alcalde de Montblanc, Pep Andreu, qui, per cert, va aprofitar per reclamar una llista unitària en les eleccions europees. ■

L'APUNT

27-O encara indigest passat un any

Xavier Miró

Ha passat un any i la declaració d'independència del 27-O encara no ha estat digerida per alguns. Que no érem a la República catalana sinó a la monarquia espanyola, ho sabíem l'endemà o en dos dies. Els partits independentistes ho van ometre perquè tenien al davant una campanya electoral duríssima per afrontar. Uns ho van fer amb un relat més honest que altres, pe-

rò el fet que no digerissin el que havia passat va fer que comencessin a remenar com va passar. Que si tu daixones i ell dallones. Un any després, alguns encara remenen la merda, però ja hem anat coneixent que de Jesús, Judes, Caïm, Abel, Churchill i Maquiavel n'hi havia trossets a cada banda. Sense pair, de res els servirà anar de ventre.

1286401194682

**ELS CONCERTS DEL
COTTON
CLUB
PERALADA**

Juan Perro

16 NOVEMBRE 23h 30€ CONCERT + CONSUMICIÓN IVA INCLÓS

VENDA D'ENTRADES
972 538 125
www.casinoeralada.com

**CASINO
PERALADA**

Per entrar al Casino de Peralada és imprescindible DNI, Permis de Conduir o Passaport. Només l'Passaport per als ciutadans que no pertanyen a la Unió Europea. Normes majors de 18 anys.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra instarà a repetir el 3-0 massiu si hi ha condemnes

■ El president defensa que “tornar enrere no és cap opció” durant la declaració institucional un any després del 27-0 ■ La CUP es distancia fins a una futura “ruptura” i Òmnium exigeix unitat estratègica

Joaquim Torra, president de la Generalitat, durant la seva declaració institucional d'ahir per recordar la declaració d'independència

Xavier Miró
BARCELONA

El president Joaquim Torra va voler recordar ahir en una declaració institucional la DUI de fa un any i va assegurar que “tornar enrere no és cap opció”. Va lamentar implícitament que aquella “proclamació política de la república” no es fes efectiva i va admetre que aquest any no ha transcorregut com volien, però ho va atribuir a la repressió de l'Estat

“contra el govern democràtic” de Puigdemont i els dirigents civils independentistes, així com contra càrrecs municipals i ciutadans.

En una declaració anunciada al matí mateix i que és l'única commemoració oficial de la DUI, Torra va llegir el final d'aquell text, que instava els ciutadans a “construir un estat”, una apel·lació a què Torra se sent “ligat i obligat”. Aquest camí “no serà fàcil” i requerirà “grans

dosis d'organització, intel·ligència i caràcter”, segons el president, que instava els ciutadans a defensar la llibertat “democràticament, pacíficament i radicalment”.

Torra justifica en precedents d'altres països la declaració política simbòlica de fa un any: “Molts països han conegut aquest període difícil entre la declaració d'independència i la seva realització efectiva. No fem res que no s'hagi fet ja moltes vegades.” El presi-

Les frases

“Aquest any no ha estat com volíem. Ningú ha dit que serà fàcil, però tornar enrere no és una opció”

Joaquim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“La unitat d'acció ja no pot esperar més: reclamem a totes les forces generositat, rigor i sentit d'estat”

Jordi Cuixart
CARTA SIGNADA PER LA JUNTA I EL PRESIDENT D'ÒMNIMUM

dent de la Generalitat va reafirmar que no acceptarà que els líders polítics i civils empresonats siguin condemnats i va anunciar,

en cas que no siguin absolts, que instarà a repetir la mobilització massiva del 3-0 de l'any passat, quan milions de persones

van ocupar els carrers en protesta per la repressió policial del referèndum de l'1-0. En la cerca d'un consens de la majoria ciutadana, més enllà de l'independentisme, Torra afirma que el judici va contra els milions de persones mobilitzades el 3-0 i que, segons ell, comparteixen el republicanisme, el rebuig a la repressió i la defensa del dret a l'autodeterminació.

Distanciament de la CUP

Per la seva banda, la CUP feia públic un comunicat en què ratifica el distanciament del govern de JxCat i ERC i la decisió d'afrontar els propers mesos una estratègia “de ruptura democràtica amb l'Estat” davant la constatació que l'executiu català “segueix practicant l'autonomisme, ja que continua acatant els marcs imposats per l'Estat i reproduceix les polítiques dutes a terme en els darrers 40 anys”. La CUP diu que es dedicarà a la mobilització en defensa dels drets socials i polítics per tal d'estar preparats per a les futures “oportunitats referendàries i plebiscitàries” en què caldrà la desobediència civil i institucional per “validar internacionalment” una república catalana.

En darrer terme, Òmnium repetia la crida a la unitat estratègica de les forces sobiranistes –inclosa Catalunya en Comú– que no han estat capaces de pactar ni les tres forces independentistes: “La urgència del moment ho exigeix, la unitat d'acció ja no pot esperar més: reclamem a totes les forces polítiques generositat, rigor i sentit d'estat.” ■

Pressió per fer publicar el text de la DUI al DOGC

Redacció
BARCELONA

Desenes de ciutadans van encetar ahir una nova campanya de pressió al govern perquè tiri endavant la República entrant al registre de la Generalitat instàncies en què es demana que el diari oficial, DOGC, publiqui la declara-

ció d'independència aprovada pel Parlament de Catalunya el 27 d'octubre de l'any passat. L'acció està promoguda per l'ANC, que ahir va organitzar diversos actes de commemoració de la DUI.

L'acte principal es va fer a Barcelona i la presidenta de l'entitat, Elisenda Paluzié, va justificar

l'acció al registre assegurant: “El primer pas en la materialització de fer efectiva la declaració d'independència és que es publiqui, perquè hem de reivindicar-la.” La dirigent independentista va afirmar: “No podem amagar que el Parlament va declarar formalment la independència i la va votar.”

Per la seva part, la junta directiva d'Òmnium, amb Jordi Cuixart al capdavant, ha enviat una carta als seus associats amb motiu del primer aniversari del 27-0 en què assegura que no permetran mai “límits” en la defensa de les llibertats i la democràcia i garanteix que n'assumeixen “plena-ment les conseqüències”.

D'altra banda, un centenar de persones convocades pels CDR es van manifestar ahir pel centre de Barcelona per reclamar la implementació la república. ■

Elisenda Paluzié mirant ahir al cel plujós de Barcelona abans de començar l'acte de commemoració del 27-0 ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president dels liberals europeus, Guy Verhofstadt, amb el president Mas i Ramon Tremosa, el 2014 ■ J. LOSADA / ARXIU

El PDeCAT és expulsat del partit dels liberals europeus

El partit europeu justifica la decisió pels casos de corrupció i neguen cap relació amb el procés ■ Ciutadans: “Nosaltres avui som a dins i ells, a fora”

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

L'Aliança dels Liberals i Demòcrates per Europa (ALDE) va expulsar ahir el PDeCAT en un consell extraordinari a Brussel·les. El partit europeu que agrupa la majoria de forces liberals de la Unió Europea va fer fora la formació catalana hereva de Convergència, soci fundador d'aquesta formació d'àmbit europeu. Pràcticament per unanimitat, els membres d'ALDE van posar fi a l'afiliació del PDeCAT després que l'executiva del partit europeu demanés la seva ex-

pulsió a finals de setembre pels casos de corrupció.

Més d'un terç dels aproximadament 130 delegats assistents van votar a favor de l'expulsió amb “efectes immediats”, segons explicava ahir el comunicat d'ALDE. Segons fonts presents, el consell va votar a favor de l'expulsió per 84 vots a favor, 3 en contra i 5 abstencions. Segons Ciutadans, entre els contraris hi va haver 2 vots del mateix PDeCAT i un de les joventuts liberals.

D'ençà que la junta executiva, on seu Ciutadans, va proposar fer fora el PDeCAT, sempre han

insistit que aquest debat només es va generar pel cas del 3% i han negat cap relació amb el procés. Així, ahir van reiterar que la decisió “no implica cap posició” sobre els “afers polítics interns espanyols”. Ara bé, van incloure una indirecta sobre l'afer català: “El partit ALDE instat tots els actors polítics a dialogar per permetre una solució sostenible.”

El partit presidit per David Bonvehí va senyalar ahir Ciutadans com a instigador de l'expulsió. El PDeCAT els va acusar de llançar una “campanya d'assetjament” contra ells. Així, van defensar que

l'executiva d'ALDE ha acabat “comprant el relat sobre la corrupció com a excusa” i protesten que és un “càstig” pel “compromís del PDeCAT amb el dret d'autodeterminació de Catalunya”.

Assaborint la victòria, el partit taronja no amagava ahir la seva satisfacció. “Nosaltres avui som a dins i ells a fora”, celebrava l'eurodiputat Javier Nart a la sortida de la reunió. El vicepresident d'ALDE i membre de Cs, Luis Garicano, va presumir també de ser a partir d'ara “l'únic representant” de l'Estat espanyol a la família dels liberals europeus. ■

Rivera equipara el govern a presó amb ETA

Jordi Panyella
REUS

Ciutadans està a punt per fer front als reptes electorals que se li posin a davant, ja sigui a l'Estat o a Catalunya, i ahir va escenificar la seva força en un acte de marcat to preelectoral a Reus. L'esdeveniment, sota el lema *Nunca*

más, mai més, es va fer coincidir amb el primer aniversari de la proclamació de la independència de Catalunya i Inés Arrimadas i Albert Rivera es van repartir els objectius dels discursos; la primera va carregar amb molta duresa contra el govern de Quin Torra i el segon, contra l'executiu de

Pedro Sánchez. Tot i això, Rivera també va tenir temps per repassar la gestió dels polítics sobiranistes ara empresonats, a qui va posar al mateix nivell que el guàrdia civil colpista, Antonio Tejero, i els pistolers de la banda terrorista ETA.

Rivera va presentar el seu partit com el dels

“constitucionalistes del segle XXI” enfront del “sanchisme”, amb relació a la gestió del socialista Pedro Sánchez, que va dibuixar, una vegada més, com un home plegat als interessos dels partits independentistes que el van fer president d'Espanya. El líder taronja va marcar de manera clara la seva estratègia amb Catalunya assegurant que és contrari a qualsevol mesura de gràcia als presos, “no als indults, sí a la justícia”.

L'acte celebrat a l'auditori de la Fira de Reus va aplegar unes 750 persones. ■

Maragall: “Barcelona vol ser republicana”

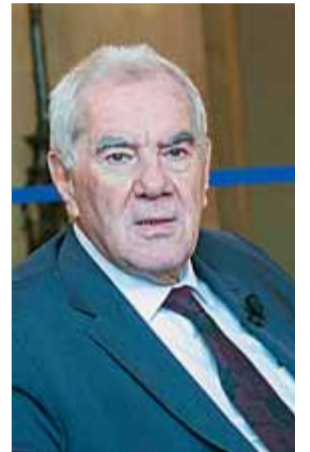
El ja candidat d'ERC preveu una campanya entre persones i diners

Redacció
BARCELONA

Ernest Maragall, el ja confirmat candidat d'ERC a l'alcaldia de Barcelona després que ahir fos elegit pel consell regional del partit, va fer una crida per fer una campanya “amb actitud de renúncia a qualsevol demagogia” per “demostrar que Esquerra és de fiar” i per respondre a l'anhel d'una Barcelona que, afirma, “vol ser republicana”. Així es va expressar al centre cívic Joan Oliver de la capital catalana, on ahir va ser elegit candidat per 583 dels 619 vots de la federació barcelonina, el 94,2%.

Maragall va revelar ahir que va decidir fer el pas a l'alcaldia després de visitar el president del partit, Oriol Junqueras, a la presó de Lledoners junt amb el diputat i exsecretari d'Hisenda de la Generalitat, Lluís Salvadó. En el moment d'explicar-ho, el ja candidat va interrompre el discurs i es va dirigir a Alfred Bosch per abraçar-lo, qui ha renunciat a ser alcaldable per permetre la seva candidatura.

L'encara conseller d'Exteriors de la Generalitat va afirmar que els barcelonins se senten “també ciutadans del món” i volen viure “en un estat de drets

Ernest Maragall, conseller d'Exteriors ■ JOSEP LOSADA

i llibertats reconegudes” i va preveure una campanya de “persones contra diners” en una referència velada a la plataforma de l'ex-primer ministre francès, Manuel Valls, que impulsa Ciutadans. Que guanyin les persones “mai és fàcil”, va advertir Maragall, però hi va afegir que tampoc és impossible. El germà de qui va ser l'alcaldable més reconegut de la capital catalana, Pasqual Maragall, va defensar que “Barcelona no es deixa comprar” i va fer una crida a construir complicitat amb la ciutadania i a donar esperança a aquells que “avui estan perdent” perquè la ciutat no vol deixar de ser el que és sinó “recuperar i créixer en llibertat”, segons recollia EFE. ■

Rivera fent-se una fotografia ahir a Reus amb un seguidor del seu partit ■ EL PUNT AVUI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**L'Adri** Membre dels CDR acusat de rebel·lió i exiliat

“La gent al poder ara ens està donant allargues”

EXILI • “No tinc la sensació d'estar de vacances ni d'Erasmus” **1-0** • “El poble vol i està disposat a desobeir i ho estem pagant”
PROCÉS • “Cap estratègia oculta ni pla mestre ens farà independents” **COMPROMÍS** • “Hem de canviar de mentalitat i pensar cadascú què pot fer com a poble per avançar cap a la república més enllà de fer pressió al govern”**Natàlia Segura**
BRUSSEL·LES

Un jove català de 26 anys estudiant francès a la capital europea. Podria ser qualsevol estudiant d'Erasmus, però l'Adri és l'enèsim exiliat del procés que ha vingut a Brussel·les per reivindicar els seus drets polítics i civils. Un membre més dels CDR va escapar d'Esplugues cap a Bèlgica quan les autoritats espanyoles el volien detenir per acusacions de rebel·lió i terrorisme. El mateix dia que Tamara Carrasco, membre del CDR de Viladecans, va ser detinguda a l'Audiència Nacional i actualment no pot sortir del seu municipi. L'Adrià Carrasco va optar per fugir a l'exili per por de no tenir un judici just i ara, amb l'ajuda de diversos col·lectius de suport, mira de continuar la seva vida a l'estranger.

Què fas d'ençà que vas arribar, l'abril passat?

Treballar com a tècnic de so, conèixer gent i intentar militar aquí també.

Com?

Aquí també hi ha un problema amb els CIE. Estic intentant ajudar. L'altre dia vam fer una acció a l'ambaixada australiana perquè hi ha una companyia aèria australiana que es presta molt a fer deportacions.

T'estàs integrant en els moviments socials belgues!

Ja que no puc estar allà lluitant, lluito aquí.

Com portes els idiomes?

Estic estudiant francès.

Amb Valtònc?

Vam anar a la mateixa escola però no vam coincidir mai.

Et sents com si fessis un Erasmus?En un Erasmus, un cap de setmana que estàs *ratllat* tornes a**Els exconsellers Serret i Puig** al costat d'Adrià Carrasco, en la concentració a Bèlgica pels presos ■ ACN

casa, fas una farra amb els amics i tornes a pujar. La diferència és aquesta i moltes d'altres. No tinc la sensació d'estar de vacances ni d'Erasmus.

A Esplugues, com era la teva vida?

Treballava a l'Fnac i vivia a casa dels meus pares encara.

I aquí vius sol?

Sí.

Quan creus que podràs tornar?

Quan em retirin els càrrecs.

Quan calcules que serà?

No soc gaire optimista, m'estic

mentalitzant que no tornaré en anys.

No hi ha cap altra sortida?

Si rebaixessin els càrrecs a una multa, llavors sí que ens plantejaríem que poguéssim tornar.

I la Tamara?

A l'últim recurs per aixecar-li les mesures cautelars li van respondre que no, argumentant que els CDR segueixen en actiu. Judicialment no té cap sentit. Fent veure que és la líder que no és i basant les cautelars d'una persona amb actes d'altres.

T'imaginaves mai que passaria**això?**No. T'imagines que hi ha la possibilitat, però no que et tocarà a tu. Però *c'est la vie*.**Com ho porten els teus pares?**

Jo ho porto millor. Per a ells de la nit al dia és com si hagués marxat indefinidament. Però la meua mare és molt forta i el meu pare també.

La teua mare va fer un discurs molt emotiu per la Diada.

Sí! Millor això que es quedi trista o apagada i no faci res.

Què penses dels aldarulls d'aquest 1-0?

Quins aldarulls? Jo no en vaig veure. La policia pegant a la gent, això vaig veure. No sé quin era l'objectiu d'aquell dia, però el Parlament és de tots.

Va ser una imatge lletja?

Sí, com la repressió i la brutalitat policial. Estem acostumats que la violència només sigui legítima quan ve de la policia.

Per què creus que va passar?

És claríssim que el poble vol i està disposat a desobeir i ho estem pagant. Ens estem sacrificant i hi ha la sensació que la gent que és al poder ara ens està donant allargues. No estan obeint el que demana el poble.

La generació política actual pot

El cas Tamara no té sentit. Fan veure que és la líder que no és i basen les cautelars en actes d'altres

portar a la independència?

No ho sé. En tot cas, si Catalunya ha de ser independent serà perquè la gent ho vol i se'n sent responsable. Cap estratègia oculta ni pla mestre ens en farà.

Els independentistes esperen això?

El problema que tenim és que la gent creu que el seu paper és fer pressió al govern perquè facin la república, però potser ells tampoc saben com fer-ho. Hem de canviar de mentalitat i pensar cadascú què pot fer com a poble per avançar cap a la república més enllà de fer pressió. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El conseller Josep Bargalló, dirigint-se als assistents en l'acte del Consell Escolar de Catalunya celebrat ahir a Cornellà ■ ACN

Bargalló demana fugir de l'immobilisme a l'escola

■ La comunitat educativa avala el model lingüístic presentat pel departament i opina que consolida la immersió ■ Ensenyament modificarà el decret d'admissió als centres educatius

Virtudes Pérez
BARCELONA

El conseller d'Ensenyament, Josep Bargalló, va criticar ahir l'"immobilisme" com a fre per a una millora del sistema educatiu. El conseller va fer aquestes declaracions durant una jornada de reflexió del Consell Escolar de Catalunya i en el marc del debat que s'ha aixecat per la proposta de la conselleria de repensar el model lingüístic a les escoles. En la seva intervenció, el conseller va demanar aprofundir sobre quin és el model d'interculturalitat que es vol a les escoles.

També ahir Bargalló va anunciar que ben aviat s'aprovarà la modificació del decret d'admissions als centres educatius per lluitar contra la segregació escolar. El conseller vol que la legislatura actual

sigui la legislatura "contra la segregació escolar" i per això incorporarà canvis per afavorir una millor equitat en el sistema educatiu com ara aquest nou decret d'admissions, la normativa que regula els punts de cada família per accedir a una plaça pública.

Durant la jornada de reflexió del Consell Escolar de Catalunya sobre la interculturalitat en el sistema educatiu, diversos centres educatius van presentar les seves experiències pedagògiques, totes vinculades a una de les idees clau del nou model lingüístic de l'escola catalana: que han de ser els centres, com fa temps que estan fent, els que elaborin el seu projecte lingüístic d'acord amb el tipus d'alumnat i el context sociocultural en què es troben. Més enllà de la polè-

Les frases

“Només l'immobilisme impedeix que el sistema educatiu millori”

Josep Bargalló
CONSELLER D'ENSENYAMENT

“És pur pragmatisme. La realitat dels barris és molt diversa i els mestres eduquen en funció de la realitat”

Jaume Funes
PEDAGOG I PSICÒLEG

“No és programàtic. Això vindrà després amb millor formació docent, menys ràtios i canvis normatius”

Enric Prats
PROFESSOR DE PEDAGOGIA DE LA UB

Quatre instituts públics fan àrab dins l'horari lectiu

Quatre instituts públics que es caracteritzen per l'àmplia diversitat d'origens del seu alumnat, i de manera especial pel nombre d'alumnes d'origen marroquí escolaritzats, han començat a oferir aquest any la llengua àrab com a matèria optativa dins l'horari lectiu. Aquesta actuació forma part d'un pla pilot que ha impulsat aquest any el Departament d'Ensenyament i que s'ha

posat en marxa després d'haver ofert aquesta llengua com a modalitat extraescolar.

Aquests instituts són el Mont Perdut de Terrassa, el Baetulo de Badalona, el Pompeu Fabra de Martorell –que ahir va presentar la seva experiència en la jornada sobre interculturalitat del Consell Escolar de Catalunya– i el Martí Dot de Sant Feliu de Llobregat. Fonts

del Departament d'Ensenyament van confirmar ahir que aquesta acció s'emmarca dins del programa *Llengua àrab i cultura marroquina*, en què el departament participa des de l'any 2004. El pla pilot comença amb 50 alumnes, però en les classes d'àrab com a matèria extraescolar ja han participat des del 2004 un total de 24.844 alumnes.

mica que ha suscitat el document, hi ha prou consens en la comunitat educativa que el que cal, com de fet marca la LEC, és aconseguir que els alumnes siguin competents en català, castellà i anglès quan acabin l'ensenyament obligatori.

“No entenc la polèmica, perquè en cap cas el document posa en perill el català. Ningú posa en dubte que el català ha de ser la llengua vehicular”, subratlla la presidenta de l'Associació de Mestres Rosa Sensat, Francina Martí, per qui la línia que marca el model no és nova. “De fet fa anys que es treballa en aquesta direcció. Els mestres sabem que una llengua no es pot imposar, que se n'ha d'entendre el valor, la riquesa. El document reivindica el plurilingüisme, que l'escola ha anat assumint de manera molt natural per garantir l'acollida.”

En la mateixa línia es manifesta el pedagog i psicòleg Jaume Funes, que ahir va participar en les jornades. “Hi ha gent que torna a fer tempesta on no n'hi ha. La societat ha canviat molt en quaranta anys i del que es tracta és d'aconseguir que els nens que arriben sentin el català com una llengua seva.” Per Funes, en molts centres ja estan fent el que assenyala el document. “Ho fan per pur pragmatisme. La realitat dels nostres barris és molt diversa i els mestres eduquen d'acord amb aquesta realitat, perquè si la ignores crees conflicte”, diu Funes.

Jordi Pàmies, professor de pedagogia sistemàtica i social a la UAB, també ponent en la jornada, entén que “tot i que el català ha de ser l'element de cohesió”, ningú pot negar “que l'aprenentatge d'altres llengües, com l'àrab i el xinès, és sens dubte positiu”. El repte, en tot cas, serà la formació del professorat, com destaca també Enric Prats, professor de pedagogia de la Universitat de Barcelona i un dels experts que han dissenyat el programa per a la millora de la formació dels mestres.

En l'àmbit sindical, CCOO ha fet costat al document, mentre que el sindicat Ustec l'ha desacreditat perquè considera que s'ha fet sense tenir en compte l'opinió del col·lectiu professional. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El 27-O al Parlament hi havia acreditades més de 900 persones vinculades a mitjans de comunicació, i d'aquestes 232 eren de mitjans internacionals ■ J. LOSADA

L'impacte internacional del procés, de més a menys

La DUI va ser seguida a tot el món amb expectació després que Catalunya es convertís en centre de l'actualitat arran de l'1-O ■ Els mitjans de fora han anat perdent interès per la manca de concrecions

Marta Membrives
BARCELONA

Ara fa un any, la proclamació de la DUI va representar la culminació incompleta d'un procés que havia situat Catalunya en el punt de mira. Nombrosos periodistes ho van seguir per explicar-ho a tot el món. Corresponsals de mitjans internacionals, enviats especials i periodistes freelance que van ser-hi ho recorden com els dies més intensos que ha viscut mai la realitat informativa catalana. Durant més d'un mes, Catalunya va tenir un paper destacat en les seccions d'in-

formació internacional en mitjans de tot el món. Michael Stothard, corresponsal a Madrid del *Financial Times*, recorda haver viatjat fins a Catalunya moltes vegades aquells dies. "El procés català va aparèixer a portada diverses vegades i va capturar l'interès d'una audiència internacional. Des de San Francisco fins a Tòquio, la gent es preguntava si realment Catalunya podria ser independent", assegura Stothard.

El 27-O, l'expectació mediàtica al voltant del Parlament arribava a un dels seus dies àlgids. Més de 900 professionals de la in-

formació van viure en directe aquells moments, que qualifiquen de "confusos". El que havia de ser un moment solemne destil·lava una incertesa difícil d'amagar. Nico Salvadó, periodista perpinyanenc i director d'Equinox, l'emissora francesa que emet des de Barcelona, ho recorda: "Segueixo el procés des de fa cinc anys i em va sorprendre la tristesa en el moment de la DUI al Parlament, ja que es tractava de l'esdeveniment que els independentistes feia anys que esperaven." Des de l'1-O s'havien viscut moments molt intensos dins i fora del

Parlament i no es veia clar si Puigdemont acabaria declarant la independència després de l'intent congelat del 10-O, que va aconseguir una expectació mediàtica encara més gran, amb mil professionals acreditats al Parlament.

Celebració descafeïnada
Arribat el 27-O, els periodistes seguien la jornada amatents al que pogués passar. "En aquell moment, les redaccions per a les quals estàvem treballant ja no es preniën gaire seriosament la declaració", assegura Krystyna Schreiber, periodista free-

lance alemanya que treballa per a mitjans de televisió, ràdio i premsa tant alemanys com suïssos. La resposta posterior va causar estranyesa. "Sobretot a fora no s'entenia que després de la DUI la gent marxés a casa", hi afegeix. Per a Salvadó també hi havia pistes que alguna cosa no acabava de funcionar. "Es notava que alguna cosa no anava bé quan després d'haver-se produït la DUI la bandera espanyola es mantenia al Palau de la Generalitat i els dies posteriors els polítics catalans no van donar senyals de vida."

"Un any després, els polítics admeten en públic el que nosaltres ja vam percebre aquell dia. Com diu Clara Ponsatí, anaven *de farol*", explica Henry de Laguérie, corresponsal de la ràdio francesa Europe 1 i del diari *Dépêche du Midi*. De Laguérie, que també treballa per a la ràdio i la televisió públiques belgues, recorda la sensació del dia següent, avui fa un any: "Vaig sortir al carrer per copsar l'ambient per a un reportatge i la sensació era de normalitat, gent passejant pel parc de la Ciutadella i fent la seva vida aliens al que havia passat."

Cecilia Guardati és argentina i fa quinze anys que viu a Barcelona. És corresponsal de Télam, l'agència de notícies nacional de l'Argentina, i col·labora amb ràdios i televisions del seu país. Destaca la intensitat dels dies 25, 26 i 27 d'octubre. De la DUI li queda la "incertesa, ambigüitat i il·lusió continguda" d'aquell moment. En aquest sentit, Aurélie Chamerois, que treballa per a diversos mitjans francesos i l'emissora marroquina Medi1, explica les demandes que els feien els mitjans internacionals: "«I ara què?», em preguntaven des de França, i els havia de respondre que no se sabia molt bé perquè no hi havia cap pla."

Els dubtes sobre l'aplicació del 155 van centrar també l'atenció mediàtica d'aquells dies. Per al corresponsal del *Financial Times*, va ser clau el fet que el 30 d'octubre, un cop va començar a fer-se efectiu el 155, no hi hagués una gran oposició al carrer: "Va fer pensar que l'Estat espanyol encara tenia el control i que no hi hauria independència a curt termini." "Els funcionaris i els mossos d'esquadra van anar a treballar amb normalitat, la tensió va baixar, tot i que l'interès es va mantenir fins a les eleccions del 21-D", explica el corresponsal de la

Les frases

“Esperaven que tot estigués preparat per a la República i no va ser així”

Henry de Laguérie
CORRESPONSAL D'EUROPE 1 I DE LA RTV PÚBLICA DE BÈLGICA

“Amb l'absència d'oposició al carrer, el 30-O quedava clar que no hi hauria independència”

Michael Stothard
CORRESPONSAL DE 'FINANCIAL TIMES'

“Les redaccions internacionals ja no es preniën la DUI massa seriosament el 27-O”

Krystyna Schreiber
'FREELANCE'. TREBALLA PER A MITJANS ALEMANYS I SUÏSSOS

“Alguna cosa no anava bé. Després de la DUI la bandera espanyola seguia a la Generalitat”

Nico Salvadó
DIRECTOR D'EQUINOX

“Em va sorprendre la incertesa, ambigüitat, il·lusió continguda i confusió del 27-O”

Cecilia Guardati
CORRESPONSAL DE TÉLAM I ALTRES MITJANS ARGENTINS

“El moviment independentista està decapitat i costarà reconstruir-lo”

Aurélie Chamerois
TREBALLA PER A DIVERSOS MITJANS FRANCESOS I MEDI1 DEL MARROC

Les xifres

900

professionals de la comunicació van seguir des del Parlament el ple dels dies 26 i 27 d'octubre

232

periodistes acreditats corresponien a un centenar de mitjans internacionals que no hi són habitualment

ràdio Europe 1.

La fugida de Puigdemont a Brussel·les va ser un altre dels grans impactes informatius en uns dies que els informadors van viure intensament. L'estratègia "al més pur estil Hollywood", en paraules de la corresponsal argentina, va traslladar el centre d'atenció a Brussel·les i, segons ella, "tenia sentit perquè responia a l'estratègia d'internacionalització del conflicte i de denúncia de politització de la justícia espanyola". En alguns països, en un primer moment va costar d'entendre la maniobra, tal com explica Henry de Laguérie: "Des de París em demanaven un reportatge amb independentistes catalans indignats per la traïció del seu president. Els va costar entendre que a peu de carrer no es percebia com una traïció."

Des que l'actualitat informativa va girar la mirada cap a Catalunya, el rept per als informadors de mitjans internacionals va ser, a més d'explicar el que anava passant, posar-ho tot en context perquè l'audiència de cada mitjà ho pogués entendre. Aurélie Chamerois treballa per al diari *Ouest-France*, un mitjà bretó que ja abans seguia amb interès el tema català, però d'altres es van interessar intensament i van començar a preguntar pel procés d'independència arran de l'1-O. "La majoria dels mitjans internacionals van descobrir de sobte que hi havia un conflicte seriós a Catalunya i que podia passar alguna cosa greu", assegura Chamerois. Tot i la sorpresa inicial i la posterior indignació per la violència policial del dia del referèndum, molts països veien poc clara la causa independentista. L'escàs suport de

les autoritats europees va deixar clar ja des d'un primer moment que no seria fàcil arribar a la independència per la via pacífica.

A Alemanya, l'interès pel procés català va repuntar quan es va detenir Puigdemont allà, però, tot i això, hi havia "una posició contrària a la idea d'una independència dins la UE en general", manifesta Krystyna Schreiber, que hi afegeix que el procés català s'ha vist "com una amenaça per a l'*statu quo* als centres de poder a Brussel·les i a les capitals europees dels grans estats perquè es pensa que es podria crear un precedent i inestabilitat territorial en altres estats", i apunta a més les connotacions negatives del nacionalisme a Alemanya per raons històriques.

Futur incert

L'interès pel que passa a Catalunya va anar davallant a mesura que passaven els mesos. El corresponsal del *Financial Times* admet que la situació és encara "immensament complicada" i es fa difícil preveure què pot acabar passant. Nico Salvadó veu els partits i les entitats sobiranistes "esgotats per la repressió, les multes i la presó". Per això creu que caldran "alguns mesos o fins i tot anys per reviuere esdeveniments com els de l'octubre passat". De la mateixa opinió és la seva col·lega Aurélie Chamerois, que va una mica més lluny i considera que "el moviment independentista està decapitat i costarà reconstruir-lo". L'arribada al poder de Pedro Sánchez amb el suport dels partits catalans ha servit per mostrar de cara enfora una certa "distensió de la situació", en paraules de Cecilia Guardati, que tot i això reconeix que la tensió es manté. "Només fa falta que passi alguna cosa perquè el conflicte escali de nou." Tots coincideixen que els judicis als processats per la causa independentista tornaran a reactivar l'interès. Els mitjans estaran molt atents a les sentències i les conseqüències que en derivin. Henry de Laguérie diu, però, que "la percepció triomfalista de l'1-O no es comparteix des de fora": "Hi ha qui veu molt clar que Catalunya s'ha enfrontat a l'Estat espanyol i ha perdut." ■

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 28 d'octubre del 2017

FERRAN ESPADA

Rajoy imposa l'Estat i destitueix Traperero

Mariano Rajoy situa el BOE com l'instrument d'imposició de l'Estat per desenvolupar el cop a la Generalitat del 155. El president del govern espanyol assumeix en les primeres hores totes les

competències del president català però traspasa d'immediat tot el poder a la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría. La primera mesura operativa que publica el BOE és la destitució de Jo-

sep Lluís Traperero com a cap dels Mossos d'Esquadra, mesura que és acatada d'immediat pel major dels Mossos. El seu substitut serà el comissari Ferran López, que havia estat el seu segon. ■

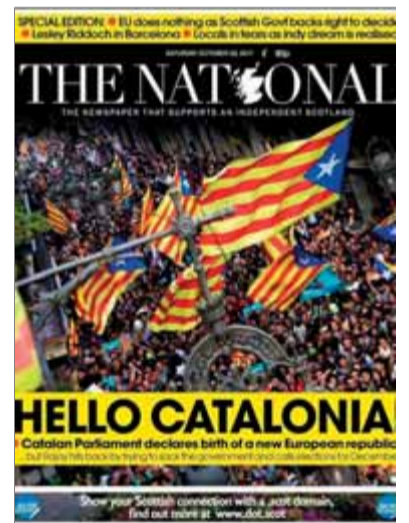
Josep Lluís Traperero

Puigdemont visita una enfervorida Girona

Malgrat la destitució decretada per Rajoy, el president de la Generalitat va voler mantenir una imatge de normalitat el primer dia després de la proclamació de la República i, acompanyat de la seva esposa, Marcela Topor, i alguns amics, passeja per Girona, la seva ciutat, en plenes Fires de Sant Narcís. Puigdemont

rep l'escalf d'una multitud que el volia saludar i cridava el seu nom i "No estàs sol". El president fa una declaració institucional a Girona, que és emesa per TV3, en què assegura que "la millor manera de defensar les conquestes assolides fins avui és l'oposició democràtica a l'aplicació de l'article 155". ■ EFE

Madrid i Edimburg, contrast de portades

L'endemà de la proclamació de la independència a Catalunya gairebé tots els ciutadans del món van esmorzar amb la notícia a la portada dels seus diaris. Mentre que els de Madrid eren contundents desta-

cant la destitució del govern, altres com l'escolès *The National* expressaven el moment amb un "Hello Catalonia!". El Punt Avui va fer una portada a doble plana amb el títol "Hola, República!". ■

POLÍTICA Collboni aposta per la seguretat i promet més Guàrdia Urbana

La seguretat és un dels problemes creixents a Barcelona i el candidat del PSC a l'Ajuntament, Jaume Collboni, està disposat a jugar aquesta carta electoral. Per solucionar-ho, Collboni vol arribar als 3.500 agents de la Guàrdia Urbana "per donar resposta a la crisi de seguretat i incivisme" que, segons ell, hi ha a la ciutat. El compromís electoral del PSC és "ampliar la plantilla amb 1.000 places noves" en cinc anys. La promesa la va fer ahir durant la jornada *Barcelona ciutat segura* que es va celebrar ahir i on Collboni també va proposar crear "una direcció de prevenció integrada en l'organigrama municipal i amb capacitat decisòria en matèria de seguretat i amb capacitat executiva". El candidat socialista a l'alcaldia de Barcelona va afirmar que "seguretat és més policia però sobretot més prevenció, més inversió per combatre desigualtats i fomentar l'educació i la convivència". Per Collboni "el problema ideològic de Colau amb la seguretat ha deixat abandonats determinats barris". ■ REDACCIÓ

Una màquina llevaneu treballa al port de Belagoa, a Navarra ■ EFE

SOCIETAT

El temporal porta la primera neu i una caiguda dels termòmetres

Canvi d'hora i canvi de temps. L'endarreriment de 60 minuts al rellotge ha coincidit amb un descens d'uns quants graus en el termòmetre del país que ahir va començar a notar els efectes de l'entrada d'un front fred per les comarques del nord i l'oest i que, ràpidament, es va estendre per tot Catalunya. La conseqüència més evident d'aquest canvi de temps van ser les primeres nevades d'una certa consideració a l'alta muntanya, tant al Pallars Jussà com a la Cerda-

nya. Els primers gruixos de neu van caure a cotes altes, entre 1.800 i 1.900 metres, però a mesura que va anar avançant el dia la neu va arribar a punts més baixos, entre els 700 i els 800 metres a les comarques del Pirineu oriental i 1.200 metres a les del Pirineu occidental. A la resta del país, hi va nevar de manera important i generalitzada. Van destacar els 22 litres que es van recollir a la ciutat de Girona o els 27 a Badalona, segons la informació facilitada

pel Servei de Meteorologia de Catalunya. La previsió per a avui és que la temperatura continuï amb el descens que va experimentar ahir, així com el règim de precipitacions, ja sigui de neu o en forma d'aigua. El temporal que afecta Catalunya és el mateix que ahir va portar neu a diversos punts del nord de l'Estat espanyol, com ara Navarra. En aquesta comunitat algunes carreteres van requerir la feina de les màquines llevaneus. ■ REDACCIÓ

Caprabo instal·la una plataforma logística a la ZAL de Barcelona

La presidenta del Port de Barcelona, Mercè Conesa, amb el director de logística de Caprabo, Asier Bustinza ■ ACN

ECONOMIA

La cadena de supermercats Caprabo instal·larà a la ZAL Port de Barcelona una plataforma logística de 24.000 metres quadrats, des de la qual gestionarà els productes frescos que es distribuïran als 330 supermercats de la cadena i la divisió del comerç electrònic, a més d'acollir la seu de la companyia, que, després de gairebé 40 anys, deixarà el carrer de les Ciències de l'Hospitalet de Llobregat. El nou equipament estarà a punt el 2020 i suposarà una inver-

sió estimada de 20 milions per part de Cilsa, societat participada pel Port de Barcelona i Merlin Properties, gestora de la ZAL. Caprabo hi estarà en règim de lloguer i preveu una inversió d'un milió per adequar la plataforma. La nova nau tindrà uns 24.000 metres quadrats, dels quals uns 3.500 es destinaran al comerç electrònic, una branca que la cadena s'ha proposat consolidar amb entregues garantides de dues hores a l'àrea metropolitana. ■ ACN

CALA LLEVADÓ
.COM

CAMPING CARAVANNING BUNGALOW PARK
Tossa de Mar
(Girona - Costa Brava)

Cala Llevadó camping****

RESERVES info@calallevado.com / www.calallevado.com / Tel. 00 +34 972 34 03 14

US ESPEREM EL PONT DE LA CASTANYADA
DE L'01 AL 04 DE NOVEMBRE

DCC Europa-Preisträger 2018
Deutscher Camping-Club e.V. / www.camping-club.de

alan rogers
INNOVATION AWARD 2014
SEASON AWARD 2015

121215-11663690